

Capella del Cementiri

Montesquiu

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Passeig de Sora, s/n
Emplaçament Al final del Passeig de Sora en direcció al polígon el Francès II.

Coordenades:

Latitud: 42.109958139412
Longitud: 2.2053411710968
UTM Est (X): 434301
UTM Nord (Y): 4662291

Classificació

Número de fitxa 08131 - 4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'interior presenta humitats importants. Pel seu estat de conservació sembla que té molt poc ús.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPAC, núm. 23118
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Montesquiu. Pl. de la República, 1-2 08585 Montesquiu

Fitxes associades:

[Cementiri de Montesquiu](#)

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga

Descripció

La capella del cementiri municipal està disposada enfront la porta principal d'accés, i, més concretament, emplaçada a la part nord-est del conjunt, bastida adossada al mur posterior en la seva part central. Aquesta ubicació li atorga una posició preeminent en el complex funerari.

Es tracta d'una petita capella d'estil neoromànic, de planta irregular, amb una nau central closa amb absis i amb capelles laterals, una per banda, a tocar de l'absis central i que ocupen gran part de l'amplada de cadascuna de les façanes laterals; la teulada és a dues vessants de teula àrab. L'edifici destaca per la seva alçada, està construïda a partir de murs de petits carreus de pedra escairats, visible únicament a la façana principal, la superfície de la resta de façanes es troben cobertes amb un revestiment de morter.

La façana principal és orientada al sud-oest, a nivell ornamental mostra una faixa que sobresurt lleugerament del pla del frontis en el contorn de les cantonades i en el perfil de la teulada, és del mateix material i acabat que tota la façana. A tocar de la cornisa de la teulada, aquesta faixa mostra una decoració que simula unes arcuacions cegues que recorden l'estil romànic llombard. La portalada d'accés és de llinda en arc de mig punt, decorada amb una motllura senzilla de mitja canya perfilant les dovelles a manera de guardapols; també compta amb uns capitells motllurats a les impostes. Damunt la porta, trobem una finestra també adovellada de decoració més simple que la porta però seguint el mateix estil. La façana principal es corona per damunt la teulada amb una creu de pedra al centre. La capella compta amb altres finestres situades al absis laterals, molt estretes i allargades, també d'arc de mig punt però sense que sigui visible cap tipus de decoració. Les diverses finestres compten amb vitralls, tot i que, parcialment malmesos.

Tot l'edifici compta amb un fris perimetral decorat amb maons disposats formant un dentat de serra.

L'interior és cobert amb voltes, per una volta bufada a la part central amb arcs de mig punt motllurats a les interseccions amb les voltes de l'absis i de les capelles laterals; aquests arcs són motllurats i finalitzen a la zona de les impostes amb petits capitells decorats. Conserva diverses restes de pintures força malmeses.

Al presbiteri hi ha un altar senzill, amb una imatge de la Mare de Déu dels Dolors representant la pietat i darrera una creu de fusta molt simple, formada per dos taulons de fusta.

A cada capella lateral hi ha conservat un sarcòfag de marbre, una caixa suportada sobre quatre columnes amb capitells esculpits amb decoracions vegetals i florals. Ambdues caixes són similars però la decoració i contingut de la placa frontal són diferents. Amb elements arquitectònics d'estil neogòtic i historicista, columnes, capitells, pinacles,... amb un frontó amb un arc conopial en el que al timpà hi ha l'abreviació "R.I.P.A." (*"Requiescat in pace in aeternum"*).

Al sarcòfag del costat més de tramuntana, entrant a l'esquerra, conté la següent inscripció: "EN AQUEST SARCOFACH DE MARBRE ESPERA LA RESURRECCIÓ DELS MORTS EL CADAVER DE MARIA ANNA ESPADALER Y ARIMANY DE PARRAMON, FILLA DE JUSEPH ESPADALER Y MARIA ARIMANY, FERVOROSA CRISTIANA BENEFACTORA DE LA IGLESIA PRROQUIAL DE MONTESQUIU. R.I.P. A S. QUIRZE DE BESORA EL 8 OCTUBRE 1852 (DUES CREUS) 8 MAIG 1911".

I al sarcòfag del costat oposat, més meridional, entrant a la dreta, conté la següent inscripció: "EN AQUEST SARCOFACH DE MARBRE ESPERA LA RESURRECCIÓ DELS MORTS EL CADAVER DE RAMON PARRAMON Y MARTI, FILL DE LLORENS PARRAMON Y FRANCISCA MARTI,

PIADOS BENEFactor DE LA IGLESIA PRROQUIAL DE MONTESQUIU. R.I.P. A MONTESQUIU EL 30 AGOST 1841 (?) (DUES CREUS) EL 20 MARS 1911”.

Història

La capella del cementiri de Montesquiú es degué construir a darrerria del segle XX. El cementiri es degué construir el 1891, segons la data que hi ha indicada a la portalada d'accés. En el moment de construcció del cementiri i la seva capella, el poble encara formava part del municipi de Sant Quirze de Besora, tot i això, ja des de bon inici, la capella del cementiri depenia de la parròquia de Montesquiú. Segons el que es després del text publicat a la Vanguardia del 5 de setembre de 1899, sembla que la capella es degué construir aquest any.

Així, La Vanguardia del dia 5 de setembre de 1899 publicava la següent informació sobre la capella del cementiri de Montesquiú:

"La capilla del Cementerio de Montesquiú se ha construido gracias al desprendimiento de los acaudalados consortes Don Ramón Parramón y Doña Ana Espadaler, en la que no se ha omitido gasto alguno especialmente en el decorado.

Este se ha ejecutado de tal manera y con tal gusto artístico que sorprende agradablemente al visitante.

La mencionada capilla, construida en forma de cruz, ostenta en el altar una magnífica Dolorosa de tamaño natural, de artística escultura.

En las paredes de los lados se ven unos frescos primorosamente pintados por el artista señor García y Vives, de la casa Trujols y Bargalló de Barcelona, con una corrección admirable; el de la derecha representa la Oración de Jesús en el Huerto, y el de la izquierda la muerte de San José.

La capilla recibe luz por tres magníficos ventanales en los que se ven en vidrios transparentes el Sagrado Corazón de Jesús, San Ramón Nonato y Santa Ana, patronos dos dos últimos de los piadosos donantes." [La Vanguardia, 5/9/1899].

Els sarcòfags van realitzar-se al taller marbrista "Vives i Albareda", va ser un dels tallers escultors que van treballar per Domènech i Montaner.

Bibliografia

-CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I RECERCA HISTÒRICA DE MONTESQUIU (2004-2014) (2015): Montesquiú, el valor de la gent. Ripoll: Maideu, SL.

-PLADEVALL I FONT, Antoni (1978): Montesquiú. Notícia històrica. En el centenari de la creació de la parròquia. Montesquiú: Parròquia de Montesquiú. Impremta Planàs, Sant Hipòlit de Voltregà.

-MOLINA MORENO, José Antonio (1984): Montesquiú al sud del Ripollès. Ripoll: Maideu.

-MOLINA MORENO, José Antonio (2019): En temps de Josep Genollà. Societat i moviment obrer a Montesquiú. Montesquiú.

Enllaços d'interès:

<https://invarquit.cultura.gencat.cat/card/23118>

